

Intervju med Minna Rung, intervjuperson nr 71

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:47:58

Datum: 2018-11-30

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 15.00 – ca 16.00

Intervju med Minna Rung

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:04]: Okej jag hörs, säg något.

Talare [00:00:05]: Hallå.

Intervjuare [00:00:04]: Ja men det hörs också vad bra.

Talare [00:00:07]: Ja vad bra.

Intervjuare [00:00:07]: Då kör vi.

Talare [00:00:09]: Ja.

Intervjuare [00:00:08]: Då är det alltså Rolf Sossna som intervjuar Minna Rung i Sarauws rum i Ostindiska huset den 30:e november 2018. Vi börjar från början, vad heter du?

Talare [00:00:26]: Jag heter Minna Rung.

Intervjuare [00:00:27]: Och hur gammal är du?

Talare [00:00:28]: Jag är 16.

Intervjuare [00:00:31]: Vad är du född någonstans?

Talare [00:00:33]: I Göteborg.

Intervjuare [00:00:34]: I Göteborg okej och var bor du?

Talare [00:00:35]: Jag bor i Askim.

Intervjuare [00:00:39]: Adress?

Talare [00:00:40]: Pilegården 6 A.

Intervjuare [00:00:41]: Och vad gör du? Vad har du för sysselsättning?

Talare [00:00:47]: Jag går i skolan, jag går i ettan på gymnasiet.

Intervjuare [00:00:50]: Okej, har du familj?

Talare [00:00:51]: Ja jag har en mamma och en pappa och en lillebror som är 13.

Intervjuare [00:00:57]: Okej och du säger att du är född i Göteborg var då någonstans?

Talare [00:01:04]: Jag är ganska säker på att det är Sahlgrenska [skrattar]. Jag är inte 100 procent säker.

Intervjuare [00:01:10]: Men okej [skrattar] men var är du uppvuxen någonstans då?

Talare [00:01:14]: Först bodde jag längre in i stan i typ ett halvår kanske, jag vet inte jag var väldigt liten när vi flyttade och sen flyttade vi till ett bostadshus i Askim och sen när jag var kanske lite äldre kanske fem så flyttade dit till där vi bor nu.

Intervjuare [00:01:30]: Och så har du bott där sedan dess?

Talare [00:01:32]: Ja eller jag bodde ett år i USA när min pappa jobbade där.

Intervjuare [00:01:35]: Du bodde i USA? Okej.

Talare [00:01:38]: Ja när jag var nio och tio.

Intervjuare [00:01:41]: Har du mycket minnen från det?

Talare [00:01:41]: Ganska mycket.

Intervjuare [00:01:43]: Hur var det då?

Talare [00:01:45]: Det var jättekul, man fick prova på ett helt annat skolsystem och så lärde jag mig flytande engelska när jag var nio.

Intervjuare [00:01:53]: Jag menar det när man är nio och bor i USA ett år då lär man sig engelska alltså?

Talare [00:01:59]: Ja.

Intervjuare [00:02:00]: Fräckt, men det har du kvar, du använder det?

Talare [00:02:02]: Ja.

Intervjuare [00:02:04]: Hur var det att bo i USA jämfört med att bo i Göteborg eller i Sverige överhuvudtaget?

Talare [00:02:10]: Just den skolan jag gick på var väldigt organiserad jämfört med den skolan

jag gick på i USA, eller i Sverige.

Intervjuare [00:02:15]: Ja.

Talare [00:02:16]: Men jag tror att det var för att det var ett väldigt rikt område.

Intervjuare [00:02:19]: Jaha.

Talare [00:02:20]: Och det var väldigt så här familjer som brydde sig väldigt mycket om hur andra såg på dem så de hade väldigt väluppfostrade barn som också hade lite den tanken.

Intervjuare [00:02:30]: Jaha vilken stad var det?

Talare [00:02:32]: Portland i Oregon.

Intervjuare [00:02:35]: Det är någonstans mitt i USA va?

Talare [00:02:37]: Nej det är på västkusten.

Intervjuare [00:02:38]: Ja det är ovanför Kalifornien?

Talare [00:02:40]: Ja.

Intervjuare [00:02:41]: Jaha, jaha, okej. Har du varit där sedan dess?

Talare [00:02:46]: Jag var där och hälsade på en gång, det var tre år sedan kanske.

Intervjuare [00:02:54]: Har du några planer på att åka dit igen eller utbytesstudent eller?

Talare [00:02:58]: Inte direkta planer eller så men jag vill väldigt gärna åka tillbaka för det var en helt fantastisk upplevelse och även om det skulle vara en helt annan sak att åka tillbaka nu så skulle det ändå vara så här man vill ändå se hur det ser ut nu.

Intervjuare [00:03:15]: Det är klart du hade din familj med dig så du var inte helt ensam om man säger så.

Talare [00:03:19]: Nej.

Intervjuare [00:03:21]: Fick du en massa kompisar där då?

Talare [00:03:22]: Ganska många fast jag har inte jättemycket kontakt med dem längre, det finns en som jag är Facebookvän med som...

Intervjuare [00:03:33]: Men jag var i USA och reste runt där i min ungdom och jag tyckte det var väldigt annorlunda än Sverige.

Talare [00:03:40]: Jo men det är det.

Intervjuare [00:03:40]: Det är det va? Ja fortfarande, det här är länge sedan för jag vet när jag åkte dit så tänkte jag så här det är ungefär som Sverige, Europa, man har sett så mycket på TV men jag tyckte att det var som en helt annan världsdel verkligen, det var mycket som var jätteannorlunda.

Talare [00:03:57]: Jo men verkligen.

Intervjuare [00:03:58]: Var det något speciellt du tänkte på?

Talare [00:04:00]: Nej men jag tänker att, alltså jag vet inte riktigt, men sättet som stan så här är uppbyggd på tycker jag var annorlunda de har liksom väldigt annorlunda med hur folk bor eller liksom alltså Göteborg är också uppdelat i olika stadsdelar som är ganska olika men alla USA:s städer är väldigt, väldigt lika de har ett centrum och så har de halva stan som är lite så här, eller utanför själva stan, så har det lite så här där det bor lite rikare människor och sen utanför andra halvan av stan så är det lite fattigare. För de hade en flod och på ena sidan floden så tyckte de, eller jag bodde på den lite rikare sidan av floden då och då tyckte de att man vill inte bo på den andra sidan av floden.

Intervjuare [00:04:49]: Är det lite grann som älven och Hisingen då, fast Hisingen börjar väl komma nu?

Talare [00:04:52]: Jag har inte jättebra koll på det faktiskt men så skulle det mycket väl kunna vara.

Intervjuare [00:04:57]: Jag vet att jag reagerade på att det var ett rikt område som låg intill ett fattigt område och det behövde inte ens vara en flod emellan det kunde vara en gata bara.

Talare [00:05:07]: Jo men verkligen, det är väldigt uppdelat och det är väldigt noggrant uppdelat.

Intervjuare [00:05:14]: Ja för vi pratar ju om, hur tänker du kring det, vi pratar mycket om segregationen i Göteborg, vad tänker du kring det?

Talare [00:05:21]: Jag tycker att det märks ganska mycket till skillnad från, nu när jag går på gymnasiet i mitten av stan då är det en massa olika människor, men från min gamla skola då var det väldigt mycket samma människor, och så vet jag att det liksom jag känner folk som bor i andra stadsdelar och de har väldigt annorlunda med vilka de känner där och så.

Intervjuare [00:05:41]: Träffar du människor från andra stadsdelar? Ja nu gör du det i och med att du går i skolan och då kommer det folk från alla stadsdelar eller?

Talare [00:05:49]: Ja ganska mycket, inte så mycket i min klass för jag går teater så då är det väldigt, det är nog en väldigt speciell sorts människor som väljer att gå teater.

Intervjuare [00:05:56]: Är det Schillerska?

Talare [00:05:57]: Ja det är Schillerska.

Intervjuare [00:05:59]: Jaha men det är ändå lite att folk kommer från alla områden?

Talare [00:06:02]: Ja det är det och sen i min teatergrupp också då kommer det från alla möjliga ställen.

Intervjuare [00:06:12]: Ja för det är väl mycket det att segregationen just gör att man inte träffar andra människor, man tänker ofta på problemförorter när man säger segregation men det är lika segregerat egentligen i de rika förorterna för de träffar inte heller andra än sig själva.

Talare [00:06:30]: Verkligen men där jag gick i högstadiet det var liksom mitt på gränsen till det här väldigt, väldigt rika området Hovås och då var det väldigt mycket liksom en speciell sorts människor, men sen hade de också att, jag tror det var från Angered, att de hade att folk fick erbjudandet att åka och gå på min skola för att det skulle bli mindre segregerat så de hade en egen buss som kom dit varje gång för att det skulle bli lättare att ta sig dit för det är annars väldigt krångligt att åka.

Intervjuare [00:07:07]: Hur var det då? Hur fungerade det?

Talare [00:07:08]: Jag tror att det fungerade ganska bra, fast jag vet också att det var några i min klass som inte tyckte om det för de var väl ganska ovana vid det.

Intervjuare [00:07:19]: Jag intervjuade en tjej från Tynnered och hon berättade att, ja jag vet inte om det hände något med skolan men hon hamnade helt plötsligt i en klass med bara från Näset och vad heter det? Fiskebä... nej, inte... det som ligger efter Tynnered ut mot havet där och hon sa att det var en jättestor skillnad för jag tänkte på USA där kunde det ligga så tätt i Sverige är vi vana vid att där ligger det och där ligger det, det är liksom mer avstånd men Tynnered och Näset de ligger precis intill varandra och likadant i Askim egentligen också att det är vanliga hyreshus och så är det överklassvillorna.

Talare [00:08:01]: Ja verkligen eller först kommer Frölunda som är väldigt mycket höghus och så och sen är det som bostadshus som nästan är omringade av en massa villaområden och sen så fortsätter det och så blir det större och större villor det brukar vi tänka på när vi går promenader att ju längre bort man kommer eller ju längre ner man kommer när vi ska gå till stranden så desto större blir husen.

Intervjuare [00:08:29]: Okej men hur är det då, för bland skolorna där är det blandat då eller?

Talare [00:08:36]: Det varierar lite för det var ganska många från Frölunda till exempel som gick på min skola men sen var det också, alltså majoriteten var från de rikare områdena men därför tycker jag mycket mer om min skola nu för att det är så många olika sorters människor.

Intervjuare [00:08:52]: Men du bor i flerfamiljshus så du tillhör inte den här rikare delen så att säga?

Talare [00:08:56]: Nej jag bor i bostadshus.

Intervjuare [00:08:58]: Hur var det då?

Talare [00:08:59]: Jag tror inte jag tänkte så mycket på det, alltså när man är liten då är det alltid så här jag vill bo i hus och ha en trädgård, men jag tycker inte man tänkte så mycket på det.

Intervjuare [00:09:11]: Ni umgicks och brydde er inte så mycket om det?

Talare [00:09:13]: Nej i alla fall inte när man var mindre men sen...

Intervjuare [00:09:17]: Men sen när man blir större?

Talare [00:09:16]: Alltså lite äldre alltså jag var ju, jag tror att de som jag var kompis med just då vi var lite plugghästgänget i högstadiet, och för oss var det aldrig en grej, men sen hade jag ett gäng som på avslutningsbalen i nian åkte limousine dit men då tyckte alla bara att det var fåniga, alla andra, men det är sådana grejer mer, men det var aldrig liksom ett problem så.

Intervjuare [00:09:43]: Vad intressant just att barn kan vara väldigt fördomsfulla också och stämpla och, du är inte tillräckligt fin, men märkte du något av det?

Talare [00:09:58]: Nej jag tror att, jag vet inte hur det var på den skolan där jag gick i högstadiet för jag gick på en annan skola i lågstadiet och mellanstadiet, men där var det, alltså jag tror ingen riktigt tänkte på det utan man var med dem man tyckte om.

Intervjuare [00:10:12]: Var gick du på högstadiet då?

Talare [00:10:14]: Då gick jag på Hovåsskolan. Det var aldrig så här att du får inte vara med oss för att du inte har tillräckligt mycket pengar, så var det aldrig men det var ändå liksom ganska mycket på lärarna att de hade för sig att alla har mycket pengar som, typ om vi skulle gå på bio eller någonting så skulle man betala 20 kronor för det, vilket i och för sig inte är en jättegrej men det var ändå så att de tänkte att alla här har råd med det och sen hade de lite fördomar. Jag vet inte om det egentligen var så men det kändes lite så när vi skulle välja gymnasieskolor, då kom det folk att pratade, alltså vuxna som hade gått olika linjer och nästan alla dem hade gått ekonomi för det är någon stereotyp att folk som kommer därifrån går ekonomi.

Intervjuare [00:10:59]: [Skrattar] Jaha okej. Nej för jag förmodar att många påverkas av sina föräldrar och den miljön och så men sen finns det också många som går sin egen väg som du då har valt teater är det någonting som du tänker är din framtid?

Talare [00:11:17]: Ja jag tror att alltså jag har alltid tyckt om teater, när jag var fem år så ville

jag bli skådespelare och så men sen så, alltså jag tycker det är kul och för mig är det ändå ganska viktigt att det jag går är högskoleförberedande för jag vill kunna läsa vidare senare, men utöver det tycker jag att det är kul med teater och man kan lära sig väldigt mycket av det även om man inte håller på med teater senare.

Intervjuare [00:11:42]: Nej, du ser det som att kanske men inte, vi får se.

Talare [00:11:44]: Jag vill väldigt gärna det men jag vill ändå ha något annat alternativ.

Intervjuare [00:11:51]: Vad tycker dina föräldrar om att du vill ägna dig åt teater?

Talare [00:11:54]: Först tror jag när jag sa att jag ville gå teater så, båda de har gått natur så jag tror att de tyckte att man ska gå natur om man inte är hundra procent säker på vad man vill bli, och om man är hundra procent säker på vad man vill bli ska det vara någonting som de faktiskt såg som möjligt, men det var inte så att de bara du får absolut inte gå teater utan det var snarare så att de tyckte att det var bättre om jag skulle gå natur, vilket var det andra alternativet, men sen när jag började teater och de fick veta mer om kursen och så, så de tycker nog bara att det är kul nu.

Intervjuare [00:12:27]: Men du hade väldigt bra betyg?

Talare [00:12:29]: Ja.

Intervjuare [00:12:32]: Ja jag gick också natur första året för jag hade också bra betyg och då sa de du ska gå natur för då var det så mycket möjligheter sen, men jag tyckte att det var så tråkigt [skrattar] så jag bytte över till samhälle efter första året, så jag tänker att lust är också viktigt som drivkraft, hur ser du på det?

Talare [00:12:52]: Absolut. Jag tror det är ganska mycket också i alla fall på min skola så var det så att hade man bra betyg så skulle man gå natur.

Intervjuare [00:13:01]: Ja precis.

Talare [00:13:02]: Hade man, var man så här eller det var inte så att, kanske inte att de tyckte att man skulle det men de förväntade sig att hade man väldigt bra betyg så skulle man gå natur, hade man väldigt rika föräldrar så skulle man gå ekonomi och sådär och de sa typ på utseende, liksom jag hade en lärare en gång, alla lärare var inte så här men jag hade en lärare som var vikarie, fast han var en lärare på skolan men han var vikarie för oss, och jag hade grönt hår då och då sa han, då vägrade han lita på mig fastän jag visste hur vi skulle göra på ett mer effektivt sätt på ett experiment på NO:n för att vi skulle bli klara snabbare men han ville lita på min kompis.

Intervjuare [00:13:42]: Han tog inte dig på allvar alltså?

Talare [00:13:43]: Nej och sen så vägrade han tro på mig när jag sa att jag skulle gå natur vilket jag tänkte att jag skulle då.

Intervjuare [00:13:51]: Men förstod han att han hade fel då apropå att göra på ett annat sätt?

Talare [00:13:54]: Jag vet inte riktigt, jag tror egentligen att han kanske gjorde det men han ville inte lyssna på mig först.

Intervjuare [00:14:02]: Men erkände han att han hade fel och att du hade rätt kunde han göra det?

Talare [00:14:06]: Nej.

Intervjuare [00:14:05]: Nej.

Talare [00:14:06]: Men jag tror inte att han kanske tänkte på det förrän senare utan sen bara gjorde vi vårt eget.

Intervjuare [00:14:11]: Okej. Ja utseende spelar roll, men blev du behandlad då som annorlunda då när du hade grönt hår?

Talare [00:14:22]: Det var nog mer en engångsgrej, men jag tycker att lärarna behandlade folk olika beroende på vad de hade i betyg verkligen, det var så här har du bra betyg då ska du såklart gå natur och då är du en bra människa, alla lärare var inte så men det var en del lärare som baserade vad de tyckte om eleverna liksom om de var bra människor eller inte på hur bra betyg de hade.

Intervjuare [00:14:49]: De såg inte er som människor?

Talare [00:14:51]: Nej det var vissa som har ni bra betyg så tycker vi om er annars så är ni bara jobbiga.

Intervjuare [00:14:57]: Ja det är lite synd eller väldigt synd att inte kunna se människan sådär. Jag tänkte vi pratade om det där med Göteborg också man pratar om Göteborgsandan är det något som du känner igen?

Talare [00:15:22]: På ett ungefär eller hur man tänker sig Göteborg, jag vet inte exakt vad de skulle mena med det men jag har en idé om vad de tänker det som.

Intervjuare [00:15:29]: Berätta om det.

Talare [00:15:30]: Jag tänker att det tänker lite Glennar typ [skrattar] med Göteborgsandan men även lite så här, ja jag vet inte riktigt [skrattar].

Intervjuare [00:15:40]: Nej för en fråga är också så här vad är en, inom citationstecken, äkta göteborgare vad tänker du på?

Talare [00:15:47]: Jag tänker mer göteborgare som allmänt svenskar som är lite så här inte känner sina grannar eller de är glada, jag tycker göteborgare är i genomsnitt väldigt glada

men de är ändå typiska göteborgare som inte tycker om att prata med folk som de inte känner. Inte på ett negativt sätt direkt men det är en väldigt svensk grej att man inte känner sina grannar vilket jag tänker att det stämmer nog ganska bra i alla fall där jag bor.

Intervjuare [00:16:18]: Jo men det har jag hört från flera.

Talare [00:16:18]: Man har typ koll på vilka dem är men det är ändå glada människor ofta.

Intervjuare [00:16:25]: Okej, nej men det har jag hört från flera att man säger att det är väldigt svenskt. Men där du bor är det väldigt homogent svenskt där eller för jag menar jag intervjuar folk i Hammarkullen och där är det en otrolig blandning av nationaliteter.

Talare [00:16:44]: Majoriteten är typiskt svenskt men det är inte så att det är bara svenskar utan det är lite blandat fast det skulle vara kul om det var mer blandat.

Intervjuare [00:16:54]: Men umgås ni med varandra eller är det uppdelat eller hur fungerar det?

Talare [00:17:00]: Främst tror jag att det är så att man inte umgås så mycket med folk alltså där jag bor de har små anordningar typ såhär att nu har vi, vi firar Lucia lite grann eller så, fast det är mest för småbarnsfamiljer men där brukar det vara folk, på sommaren så är det en massa små barn från hela området som leker med varandra men man känner dem som man går i skolan med eller så.

Intervjuare [00:17:24]: Det kanske är mer en åldersfråga än en etnisk fråga för det var någon från Hammarkullen som sa det att när barnen är små och leker i sandlådan då blandas man hur som helst för då har man det tillsammans, men sen är det faktiskt så att grupper håller sig för varandra, det är inte alls så att alla invandrargrupper umgås med varandra utan det är uppdelat där också då.

Talare [00:17:49]: Men på min skola när jag gick i högstadiet då tror jag ändå att, i alla fall med dem som jag var med så var det ganska blandat, jag hade en kompis från Indien och en från Thailand, vi hade väldigt många från Thailand på min skola eller inte väldigt många men i våra årskurser jämfört med andra nationaliteter men det var några som var där och så var det folk som kände dem som också började gå där.

Intervjuare [00:18:14]: Hur var det då eller hur upplevde du det?

Talare [00:18:18]: Det var väl kul, alltså jag tänkte inte jättemycket på det för jag har en väldigt bra kompis från Thailand men henne har jag känt ganska länge och sen jag tyckte inte det märktes av så mycket.

Intervjuare [00:18:31]: Det är häftigt att barn alltid säger det tänkte inte jag på, alltså de får sina värderingar någonstans ifrån.

Talare [00:18:39]: Alltså jag tänkte så klart på det för det var väldigt många från Thailand som kom från Thailand men jag tror att jag lärde aldrig känna så många andra jättebra för de

var i andra klasser eller inte med i den gruppen men det var aldrig så att det var något konstigt.

Intervjuare [00:18:55]: Men sen är det kanske som du säger också att olika gäng bildas utav samma intresse att det är sportgänget och tuffaste tjejerna gänget och plugggänget.

Talare [00:19:07]: Ja absolut, jag tror det är mer så det delas upp, i alla fall på min skola så var det mer så.

Intervjuare [00:19:13]: Men hur var tonen mellan er i de här olika grupperna? Respekterade man varandra eller såg man ner på varandra?

Talare [00:19:22]: Det var nog aldrig medvetet att folk såg ner på varandra eller så men min grupp vi var lite outsiders och jag brydde mig aldrig jättemycket om det för jag tyckte att många i den andra gruppen var ganska jobbiga, men jag vet att det var många i slutet av nian, speciellt så var det några i min lilla grupp som tyckte att det var tråkigt att de inte kände resten av klassen lika bra, så de var aldrig medvetet taskiga eller sådär utan det var, vi var på en klassresa i slutet på nian och då var det väldigt mycket att de var med varandra och vi var med varandra.

Intervjuare [00:20:05]: Okej. Vad är det som är bra med att bo i Göteborg?

Talare [00:20:12]: Jag tycker att det är väldigt fint i Göteborg, det finns en massa gamla hus och så sen tycker jag att det finns väldigt mycket här, alltså det finns sjöar och det finns skogar men det finns även, alltså det är ändå en storstad men det är en storstad med, liksom vi har Slottsskogen som är mitt i stan och det är en väldigt mysig stad. Den känns inte som en storstad men sen är det en ganska liten storstad men den har ändå lite den här mysiga känslan.

Intervjuare [00:20:45]: Vad är det som är dåligt med Göteborg? De tre sämsta.

Talare [00:20:48]: Jag skulle säga att det är så segregerat.

Intervjuare [00:20:51]: Att?

Talare [00:20:51]: Att det är så segregerat.

Intervjuare [00:20:51]: Ja okej.

Talare [00:20:53]: För det, det känns som att det finns så många olika sorters människor som man inte träffar och att det kan vara så olika i olika stadsdelar det är, i och för sig jag tycker det kan vara positivt också att vi är olika, att hela staden inte är exakt likadan för då blir det lite tråkigt men det är ändå, det är lite tråkigt att det är så uppdelat.

Intervjuare [00:21:18]: Ja. Ja för jag har också frågat en del från de här miljonprogramsförorterna hur de upplever sådana ställen med kriminalitet och gängen och sådant där, men många säger det att jag har inte märkt någonting av det, jag läser i

tidningen att det händer så mycket men jag märker ingenting, jag är räddare inne på Järntorget än jag är på Hammarkulletorget. Är det någonting som du har tänkt på eller märkt av eller så?

Talare [00:21:49]: Inte direkt men jag bor inte i ett sådant område med den stereotypen heller så jag vet inte riktigt, men jag har hört av folk som bor i sådana områden där folk får för sig att det är mycket kriminalitet som säger att det inte är så.

Intervjuare [00:22:05]: Ja nej, man tänker det är inte jättelångt till Tynnered och Frölunda torg där man bränner bilar och sådär men det är inte någonting som du har märkt av?

Talare [00:22:16]: Nej det är klart att det händer saker men det var folk som brände bilar där jag bodde också eller det var någon som bröt sig in i något hus och knivhögg någon mitt i natten och så, alltså saker händer men det är aldrig så att det är något problem eller det här är ett ställe med mycket kriminalitet inte heller i Frölunda som ligger ganska nära.

Intervjuare [00:22:45]: Är det platser som du undviker, som du är rädd för att vara på?

Talare [00:22:51]: Jag tycker alltså i allmänhet typ stora, vad heter det? Centralstationen tycker jag är lite läskigt jag vet inte riktigt varför men ja...

Intervjuare [00:23:12]: Jag tror att det har blivit så på senare år mer faktiskt att jag har hört flera faktiskt också som tycker att och jag vet när jag var ung att då var det så när jag tågloffa och sådär och då vet jag att ute i Europa var det så att stationerna var sådana ställen där det var ett tillhåll och det var kriminalitet och grejer men det var det inte i Sverige men det verkar som att det har kommit hit nu att det är också...

Talare [00:23:34]: Alltså det är inte så att jag tänker att stationen är jättefarlig men jag tänker på ställen där jag ändå är ibland det är väl det och sen så Nordstan lite grann men jag tror det är mer så här för det var någon idé som folk hade att Nordstan det är mycket kriminalitet där, jag tror egentligen inte att det är så men...

Intervjuare [00:23:53]: Men går du dit eller undviker du det?

Talare [00:23:58]: Jag går aldrig dit själv men det tror jag inte jag skulle göra annars ändå utan det är mer så här jag skulle inte säga att jag undviker att gå dit på grund av det.

Intervjuare [00:24:08]: Är det någonstans du undviker för att det känns otryggt?

Talare [00:24:14]: Inte direkt men jag tror inte att jag skulle åka till Nordstan själv eller centralstationen om jag inte behöver det vilket jag gör i och för sig ibland för jag har kompisar som bor i Lerum och så, för jag går på ett program där folk kommer långt ifrån.

Intervjuare [00:24:30]: Så då åker du dit själv i alla fall?

Talare [00:24:32]: Ja fast jag tycker det är ett ganska obehagligt ställe men jag vet inte riktigt varför.

Intervjuare [00:24:39]: Men är du rädd då men du gör det ändå?

Talare [00:24:39]: Ja [skrattar] alltså det är inte så att jag tycker att det är jätteläskigt men det är ja...

Intervjuare [00:24:46]: Hur är det att vara ung tjej och röra sig ensam på stan?

Talare [00:24:49]: Jag tycker att när jag var yngre så tyckte jag att det var jätteläskigt men nu är jag så van vid det och jag tycker, att åka till nya ställen tycker jag är lite läskigt i allmänhet men nu jag åker till skolan och teatern och jag gör inte så mycket annat, och jag tycker att gå runt i stan när det är mörkt det är lite obehagligt.

Intervjuare [00:25:19]: Jag vet när min dotter var ungefär i sin ålder så skulle hon någonstans så sa jag men akta dig på de där och de där gatorna och då sa hon men pappa de gatorna går man inte på så hon hade en strategi då hur man skulle ta sig genom att undvika vissa områden och jag tycker att det var både klokt av henne och sen samtidigt tyckte jag att det var hemskt att hon inte kunde röra sig som hon ville för som kille har jag aldrig upplevt det att där vågar jag inte gå eller sådär.

Talare [00:25:46]: Nej men jag tänker att speciellt när det är mörkt att om man kanske ska någonstans att man går på gator där det är mycket folk så att man undviker gator där det inte är så många.

Intervjuare [00:26:05]: Finns det ställen som du tycker speciellt mycket om i Göteborg?

Talare [00:26:12]: Jag tycker väldigt mycket om området kring domkyrkan men det är nog för att det ligger affärer jag tycker om där, det är liksom dit jag brukar åka om jag vill gå hit, då brukar det vara där och sen tycker jag även om Haga väldigt mycket för jag har teater där och det är väldigt fint.

Intervjuare [00:26:31]: Andra favoritplatser? Har du andra favoritplatser?

Talare [00:26:37]: Det är nog främst de två, jag tänker området på ett lite större område runt där liksom där emellan och sen kanske Vasastan, alltså jag har inte jättemånga favoritområden men det är nog för att jag är där ganska mycket.

Intervjuare [00:26:59]: Hur rör du dig i stan, vilka områden, du pratade om att du åker till Haga för att du har teatern där och så går du på Schillerska då och det är Vasagatan. Är det andra ställen som du normalt rör dig i?

Talare [00:27:10]: Inte direkt, jag är ganska mycket i det området men det är för att jag har haft allting där och det är de affärerna som jag brukar gå till ligger där i närheten. Det skulle vara alltså vi har marsvin så vi åker till Hisingen för att kolla upp dem och sen köpa hö till dem på ett speciellt ställe där vi adopterade dem.

Intervjuare [00:27:35]: Adopterade dem? Ni tog över dem från...

Talare [00:27:36]: Ja för vi tyckte att det var snällare mot djuren att inte köpa från en uppfödare och vi var på, det var min lillebrors kompis som hade adopterat därifrån så de tipsade om det och det stället heter Eragons och de är väldigt för att man inte ska köpa från uppfödare.

Intervjuare [00:27:55]: Är det folk som har tröttnat på sina djur och lämnar de ifrån sig då?

Talare [00:27:58]: Jag tror det eller folk som inte klarar av att ta hand om dem och sådär.

Intervjuare [00:28:06]: Okej och så kommer man dit och adopterar?

Talare [00:28:09]: Mm.

Intervjuare [00:28:12]: Sjyst okej. Nej men det här är någonting som människor också har sagt som jag har intervjuat att, nej jag åker inte dit om jag inte ska göra någonting där, så det är inte det att jag undviker det men varför skulle jag åka dit om jag...

Talare [00:28:22]: Ja men så tänker jag också ganska mycket. Man åker dit när man har någon anledning att åka dit.

Intervjuare [00:28:29]: Och samtidigt kan det vara spännande att komma till områden som man aldrig har varit i förut.

Talare [00:28:35]: Jag tycker det är ganska kul kom jag på nu också att åka genom Majorna och jag tror det är för att när, inte nu längre när jag går i skolan i stan men det har alltid varit en sådan göteborgsstereotyp med spårvagnar och jag åkte aldrig spårvagn.

Intervjuare [00:28:54]: Varför då?

Talare [00:28:55]: För att det var bussar in till stan där jag bodde.

Intervjuare [00:28:57]: Det finns inga spårvagnar där nej de vänder eller slutstationen är Tynnered, ja just det.

Talare [00:29:03]: Så därför tyckte jag att det var kul att så här just för att man åkte spårvagn och så brukade det vara att man åkte ganska länge och jag tyckte att det ser så fint ut där.

Intervjuare [00:29:12]: Ja vad tycker du nu då?

Talare [00:29:14]: Jag håller nog fortfarande lite med om det men det är nu har jag börjat tycka att vad ska man dit att göra?

Intervjuare [00:29:22]: Om du inte har något att göra där?

Talare [00:29:22]: Ja eller det är typ det är en viss spårvagn som man kan ta. Jag kan ta 3:an från skolan och sen åka runt men det är också en sådan grej att tar man den och åker till

Marklandsgatan så tar det jättelång tid så då måste man gå av vid Järntorget och byta så det är snarare så att jag har lärt känna det som en omväg men när jag väl åker där och har en anledning att göra det så tycker jag, jag tycker fortfarande att det är väldigt fint.

Intervjuare [00:29:47]: Hur åker du, då åker du buss då eller hur tar du sig hemifrån till skolan?

Talare [00:29:53]: Jag åker buss för det mesta för så här 158:an på morgonen går hela vägen och sen på kvällen om jag slutar sent vilket jag gör för det mesta så går den också tillbaka, den är däremot väldigt opålitlig och den går lite när som helst så då brukar jag ta en annan buss och byta vid Marklandsgatan och då tar jag det som kommer, så oftast är det en buss men det finns också spårvagnar.

Intervjuare [00:30:16]: Fungerar lokaltrafiken bra tycker du?

Talare [00:30:18]: Helt okej förutom just den bussen som går hela vägen så den stör jag mig lite på men utöver det så tycker jag att det är helt okej.

Intervjuare [00:30:28]: Någonting som folk brukar säga som inte är bra i Göteborg det är trafiken vad tänker du om det?

Talare [00:30:36]: Jag tror inte jag märker så mycket av det men det är så att min familj har ingen bil, eller vi sålde den för några år sedan och jag åker bara lokaltrafik och jag tror att jag har blivit ganska bra på det för jag har koll på hur man ska åka och sådär. Jag använder Västtrafikappen väldigt, väldigt mycket [skrattar] men det är klart att det blir strul med lokaltrafiken ibland men för mig har det fungerat för det mesta.

Intervjuare [00:31:02]: Jag vet att min fru svär ibland över detta för hon åker en sådan linje som inte heller är att lita på men hon har också den och då kan hon se shit nu är den fem minuter försenad men då slipper hon åtminstone stå och vänta vid hållplatsen.

Talare [00:31:17]: Ja men den appen är väldigt, väldigt bra.

Intervjuare [00:31:18]: Jo det verkar vara så [skrattar]. Hur trivs du i din stadsdel och i Göteborg?

Talare [00:31:32]: Jag tycker där jag bor, alltså jag har bott där i princip hela mitt liv så det är, ja men man går till den här godisaffären och jag tycker det är väldigt mysigt men sen tycker jag också, alltså majoriteten av mina kompisar nu bor på andra ställen så det är klart, därför tycker jag att där min skola ligger har blivit lite mer så här, där träffar man folk som man känner för även om alla bor på olika ställen då är det där jag träffar de flesta av mina kompisar, men jag tycker ändå att det är mysigt där jag bor. Jag känner inte så många där.

Intervjuare [00:32:08]: Du känner inte så många där? Nähä.

Talare [00:32:09]: Jag har mina kompisar från förut som jag fortfarande känner men jag pratar inte jättemycket med dem så det känns lite som att jag har vuxit ifrån det lite grann

för att jag inte är liten och leker med folk ute på gården längre, men jag tycker fortfarande att det är väldigt mysigt där.

Intervjuare [00:32:26]: Men det kanske är så att när man är liten då leker man tillsammans och sen får man olika intressen och det behöver inte vara någon konflikt eller så utan att man bara umgås med dem som man har något gemensamt med.

Talare [00:32:42]: När man blir äldre så blir världen större, när man är liten då har man typ gården utanför där man bor, och sen nu så är det jag kan åka hit om jag vill även om jag fortfarande tycker om där jag bor så finns det så mycket mer som också är minst lika viktigt.

Intervjuare [00:33:04]: Ja det känns som att du har börjat upptäcka det så även om du tycker att det är lite obehagligt så rör du dig ganska fritt ändå.

Talare [00:33:11]: Ja.

Intervjuare [00:33:12]: När började du med det?

Talare [00:33:14]: Jag tror att det började med att jag åkte till friidrotten när jag var typ jag vet inte det var kanske i femman och då var jag där.

Intervjuare [00:33:25]: Vart åkte du någonstans då?

Talare [00:33:27]: Det är Friidrottens Hus vid Marklandsgatan, vad heter den arenan? Slottsskogsvallen.

Intervjuare [00:33:35]: Jaha, ja.

Talare [00:33:36]: Så runt där och då lärde jag mig och då åkte jag dit och då hade jag koll på det.

Intervjuare [00:33:40]: Åkte du själv då eller?

Talare [00:33:44]: I början så blev jag skjutsad men sen så åkte jag och tog bussen och gick.

Intervjuare [00:33:48]: Är det lite grann samma som du säger nu att dit åkte människor som var intresserade av detta och du träffade människor från andra områden också?

Talare [00:33:58]: Där var det väldigt många som bodde i närheten av där jag bodde, inte bara men jag tror det var så i just den friidrottsgruppen, men det var ändå så att jag träffade olika människor, jag började hitta ett annat ställe att vara på och sen var det teatern.

Intervjuare [00:34:12]: Hur hittade du teatern då?

Talare [00:34:14]: Ja först var jag på några olika sommarläger och sen så var det ett läger där jag tyckte jättemycket om den ledaren och då sökte jag om att börja kurs där och sen har jag gått där sedan dess i tre år kanske.

Intervjuare [00:34:30]: Du sa förut att du kanske tänker dig att jobba med det i framtiden. Är det skådespelare du vill bli då eller?

Talare [00:34:41]: Ja jag vill bli skådespelare på teater, det skulle vara väldigt kul, men det skulle också vara kul att jobba med rekvisita och bestämma hur scenen ska se ut, eller regissör, men jag tycker hela grejen med teater att det blir så här allt runtomkring, jag tycker det är väldigt kul att skådespela men jag skulle också vilja prova annat.

Intervjuare [00:35:04]: Du tänker hela processen då just det här att alla är på väg åt samma håll?

Talare [00:35:09]: Kanske inte så mycket skrivandet men att det som syns på scenen, skådespelet och hur själva scenen ser ut det tycker jag är jätteintressant.

Intervjuare [00:35:23]: Det är inte helt enkelt.

Talare [00:35:25]: Nej. Vi har så här våra lärare, för nu har vi haft öppet hus på skolan, och då har det varit en sådan grej att det är så här något som de har sagt, för vi har ganska jobbiga scheman, och det är också en sådan grej som lärarna har sagt mycket, att det är jobbigt men så är det också sen i teatervärlden för det är väldigt mycket att folk flyttar runt och turnerar och det är väldigt hög konkurrens och sådär.

Intervjuare [00:35:58]: Men du är med i teatergruppen men gör ni saker i skolan också då i klassen så? Är det en del av undervisningen då att ni gör föreställningar eller repeterar?

Talare [00:36:11]: Ja vi lär oss så här om teaterhistoria och sådär och i den kursen så är det också så att vi pratade om antika Grekland och då läste vi monologer från antika Grekland, från en pjäs från antika Grekland, och det var små grupper som hade en monolog och så gjorde vi det på riktigt grekiskt sätt och sen fick vi spela upp dem på Ullevi, det var inte någon publik eller någonting.

Intervjuare [00:36:35]: Oj, på Ullevi?

Talare [00:36:37]: Men det var för att man skulle få den känslan av areateater och skulle prata högt.

Intervjuare [00:36:39]: Jaha [skrattar] men var det folk där? Nej det var tomt.

Talare [00:36:42]: Nej det var det inte, det var bara vår klass där [skrattar], det hade varit lite läskigt att göra det i ettan så här framför folk [skrattar] men det var bara för att man skulle då känslan av areateater.

Intervjuare [00:36:54]: Hur kändes det då?

Talare [00:36:55]: Jag tyckte att det var jättekul. Det var väldigt svårt för man skulle prata på ett visst sätt för att man skulle höras och man fick ändra hela sättet man pratar på, man

skulle gå upp i volym i slutet på meningarna och det var jättekrångligt att fatta hur man skulle göra det för det är helt annorlunda mot hur man pratar i vanliga fall.

Intervjuare [00:37:12]: Ja, ja, ja.

Talare [00:37:15]: Men sen också vi ska göra en barnpjäs nu.

Intervjuare [00:37:20]: Som ni ska göra nu alltså?

Talare [00:37:21]: Ja eller jag tror inte vi ska spela upp den för några barn men vi ska spela upp den för andra halvan av klassen, för vi har så här teater i halvklass och då så man får jobba med väldigt mycket olika sorters teater och hur man sätter ihop en pjäs och då har vi också kostym och rekvisita och musik och sådär.

Intervjuare [00:37:41]: Men du är det en social linje eller vad heter det samhälls eller vad heter, alltså det är en teaterinriktning men...

Talare [00:37:49]: Det är alltså själva, först och främst så är det estet och sen är det estet med teaterinriktning.

Intervjuare [00:37:55]: Jaha, okej, okej.

Talare [00:37:56]: Men sen inom den, i vår klass så har vi dem som går teater, estet teater med teaterinriktning och estet teater med samhällsinriktning så jag går estet teater med samhällsinriktning så det blir väldigt långt och komplicerat.

Intervjuare [00:38:12]: Okej men det är för att du vill ha så många möjligheter som möjligt?

Talare [00:38:12]: Ja och då läser man, jag tror man läser matte alla tre år annars läser man det bara i ettan och sen så har vi engelska 7 och så där och då får man mer meritpoäng och så.

Intervjuare [00:38:22]: Ja, ja så du är lite smart där och tänker att jag håller alla dörrar öppna där.

Talare [00:38:31]: Ja.

Intervjuare [00:38:33]: Men hur ser du på framtiden då? Vad tror du?

Talare [00:38:36]: Alltså jag vill väldigt gärna jobba med teater, men annars så vet jag inte riktigt, men jag vet hur otroligt svårt det kan vara men det är absolut det jag helst vill, men jag vill ändå liksom, jag vill gärna ha möjligheten att kunna plugga vidare något annat, även om jag senare skulle jobba med teater så vill jag kunna ha någon annan utbildning också, eller i alla fall ha möjligheten att göra det.

Intervjuare [00:39:05]: Vad har du för drömmar?

Talare [00:39:08]: Jag tycker det skulle vara väldigt kul att jobba något med psykologi, inte vara psykolog men kanske kriminolog tycker jag skulle vara väldigt intressant för det var ett tag då jag tittade på en massa sådana dokumentärer och jag tycker att sådant är jätteintressant.

Intervjuare [00:39:28]: Att försöka förstå hur människor...

Talare [00:39:31]: Ja och även det här mysteriet och sen kanske, alltså jag skulle inte vilja vara vanlig lärare men antingen typ så här teaterlärare skulle vara väldigt kul eller att vara särskollärare skulle vara ganska intressant, för det känns som att jag har upplevt att gå alla stadier i den vanliga skolan och det skulle vara kul att se hur det fungerar där.

Intervjuare [00:40:03]: Okej, vad spelar roll då när du tänker, du har inte bestämt dig ännu men när du tänker är det vad du verkligen, ja du vet inte riktigt vad du vill heller men är det vad du vill eller vad som behövs eller är nyttigt eller det som är tryggt ekonomiskt, det här vet jag att jag kan få jobb inom och försörja mig, vad är det som styr, vad är viktigt för dig?

Talare [00:40:27]: Jag vill jobba med något som jag tycker är kul för det känns som att det är då man kan göra ett bra jobb, men jag vill lite allt för jag tycker att saker som är bra för samhället eller som hjälper folk är kul eller det känns som att det är väldigt lönsamt och sen så jag vill inte, alltså jag bryr mig inte om att bli jätterik eller någonting men jag vill ändå tjäna tillräckligt mycket pengar för att kunna göra saker.

Intervjuare [00:40:57]: Som till exempel?

Talare [00:40:59]: Jag vill väldigt gärna åka till Japan någon gång men det är något man skulle spara till jättelänge, eller att ha möjlighet att göra saker på fritiden.

Intervjuare [00:41:09]: Varför vill du åka till Japan?

Talare [00:41:13]: För att jag tycker att det är ett väldigt, väldigt fint land. Jag kollar på såna där animé ganska mycket, eller inte jättemycket men som är därifrån, och så tycker jag att det är ett jättefint språk, det och franska tycker jag är de absolut finaste språken i hela världen så jag vill lära mig de språken.

Intervjuare [00:41:33]: Har du läst någon franska i skolan?

Talare [00:41:35]: Jag har läst, eller till och börja med så läste jag spanska, men sen på min skola i högstadiet så kunde man också läsa, i åttan och nian kunde man läsa ett till språk och då läste jag franska, men nu på gymnasiet så kunde man inte fortsätta med det C-språk men...

Intervjuare [00:41:51]: Trist, jag läste franska också, det är svårt.

Talare [00:41:55]: Ja men jag tycker det är...

Intervjuare [00:41:56]: Det är vackert men det är svårt.

Talare [00:41:55]: Det är jättevackert men jag och en kompis har bestämt att i tvåan på min skola då kan man läsa japanska så då ska vi läsa japanska tillsammans.

Intervjuare [00:42:06]: Oj [skrattar].

Talare [00:42:08]: Men jag tycker att det är väldigt kul med språk i allmänhet, jag tror inte jag vill jobba med det men jag vill definitivt plugga språk efter gymnasiet.

Intervjuare [00:42:20]: Har du planer, vill du ut och resa och sådär eller?

Talare [00:42:24]: Jag vill väldigt gärna ut och resa men jag vet inte riktigt var. Jag skulle jättegärna vilja tågluffa genom Europa och åka ner genom Danmark, Tyskland, Frankrike, Spanien, det skulle vara kul.

Intervjuare [00:42:38]: Vad är det som hindrar dig?

Talare [00:42:39]: Jag tror inte det är så mycket som gör det, jag tror snarare det är att hitta chansen eller planera det och sen vet jag inte riktigt hur dyrt det skulle bli heller att göra det. Att åka till Japan det är väldigt dyrt men om jag hade möjligheten skulle jag vilja åka runt över hela världen och uppleva alla kulturer och allt sådant där.

Intervjuare [00:43:04]: Det finns en nyfikenhet? [Skrattar].

Talare [00:43:04]: Ja.

Intervjuare [00:43:09]: Men hur ser du på överhuvudtaget framtiden då, tror du att allting går åt helvete eller tror du att det ordnar sig eller är du orolig eller har du tillförsikt?

Talare [00:43:21]: Jag tror, alltså jag är lite orolig för vad jag ska göra eller snarare att jag inte riktigt vet, men jag tänker ganska mycket nu att jag går ettan på gymnasiet och jag har så himla mycket tid innan jag ska bestämma det så jag tar det lite som det kommer, jag har precis gått i nian och då är pressen att man ska välja gymnasiet jättestor fastän det egentligen inte spelar så stor roll, men jag vill ta det lugnt ett tag efter att ha gått i nian där det är jättemycket tjat om att man ska välja gymnasiet.

Intervjuare [00:43:56]: Men jag tänkte också på i stort, är det någonting som du tänker på allt detta med miljöförstöring när de säger att nu går det helt eller är det något om är väldigt avlägset?

Talare [00:44:11]: Jag vet om det och det är något som jag bryr mig om men jag skulle inte säga att jag tänker på det jättemycket, det känns som att jag borde tänka på det mer. Jag försöker vara så här mer miljövänlig i vardagen men det är liksom inte, jag skulle inte säga att jag är orolig fastän jag vet att vi har begränsad tid innan det är försent att rädda den globala uppvärmningen.

Intervjuare [00:44:38]: Hur är det med dina kompisar eller med dina jämnåriga kanske man

får säga är det något som ni pratar om eller är det folk som går och har framtidsångest för att...

Talare [00:44:49]: Jag tror inte att folk är så oroliga men jag tror att folk är väldigt medvetna om det och vet att vi måste göra någonting och är nog ganska beredda på att göra någonting men det känns som att vi kan göra någonting men det finns inte jättemycket vi kan göra nu. Vi kan vara miljövänligare, men det finns väldigt mycket vi gör som företag, eller bara vuxna kan göra mycket mer än vad vi kan göra, och det känns lite som att det är inte vårt problem just nu även om det påverkar oss så det finns, det är väldigt begränsat vad vi kan göra.

Intervjuare [00:45:26]: Känner du dig maktlös eller känner du att du har ett inflytande över samhället?

Talare [00:45:32]: Jag tror att man har lite inflytande men det är inte, vi kan inte rösta eller sådär men jag tror det är klart det skulle vara ganska skönt att, eller jag tycker att det skulle vara ganska bra att kunna få göra det för då har man större chans att påverka, men det är även så att man är så, jag är helt uppväxt med att ja men det är så man får rösta när man är 18 så jag är så van vid att det är så, så det är bara att så är det och det är över 18 då får man lösa det, sen är det klart att man kan bli irriterad på folk som inte gör det men det är ändå upp till dem och när det är vår tur då får vi försöka göra någonting åt det.

Intervjuare [00:46:17]: Okej.

Talare [00:46:18]: Men det är också så går det snett nu och vi får lösa allting senare då kan man skylla på dem för det är inte vårt fel.

Intervjuare [00:46:24]: Nej precis jag kan förstå detta, det är någon form av maktlöshet att inte kunna göra någonting och att vara medveten om att inte kunna göra någonting. Är det någonting annat sådär som du tänker på eller någonting som är viktigt för dig eller något du, det är inte bara jag som frågar utan du får berätta också fritt. Är det något du vill berätta om eller något som är viktigt för dig eller som vi inte har varit inne på?

Talare [00:46:55]: Inte som jag kommer på direkt, nej.

Intervjuare [00:47:01]: Om folk om hundra år letar reda på det här och så, vad skulle du vilja säga till dem då?

Talare [00:47:07]: Jag tycker det är jättecoolt att folk kommer kunna lyssna på det här om 100 år och veta hur det var, att man får vara med i det, jag tycker det är väldigt coolt att vad man har sagt kan bevaras så länge att då finns det kvar och att få vara en del av det tycker jag är jättecoolt.

Intervjuare [00:47:25]: Har du någon hälsning till framtidens människor? Något du vill säga till dem?

Talare [00:47:34]: Om Göteborg så hoppas jag att de har löst problemen med att de har förbättrat det med segregeringen och räddat klimatet.

Intervjuare [00:47:43]: Okej [skrattar].

Talare [00:47:44]: Nej men att de har gjort framsteg i samhället.

Intervjuare [00:47:52]: Men då så då känner jag mig ganska nöjd.

Talare [00:47:55]: Ja.

Intervjuare [00:47:57]: Tack ska du ha.

Talare [00:47:57]: Tack.

[bandningen slutar]